

A megfelelő ember

PÁRATLAN OLDAL - LXVIII. évfolyam, 39. szám, 2024. szeptember 27.

André Tardieu (1876–1945) erősen jobboldali francia politikus, többszörös miniszterelnök stb. a XX. század első éveiben még közel állt a baloldali Clemenceau-hoz. Ő meséli *Avec Foch* (Flammarion, 1939) című visszaemlékezésében a következő történetet.

1906 októberében – egy évvel az egyházak meg az állam elválasztását szentesítő törvény kihirdetése után – az akkor már jó hatvanas Clemenceau, aki akkortájt lett miniszterelnök, egy nap közli Tardieu-vel, hogy úgy tudja, az jól ismer egy Foch nevezetű tüzértisztet. És hogy értesülései szerint – bár az utóbbit nemrég elbocsájtották az intézményből – ő volna a legalkalmasabb a Katonai Akadémia vezetésére. Majd megkéri Tardieu-t, vegye rá az illetőt, aki jobboldali lévén nem szívelte a baloldali politikusokat, hogy haladéktalanul keresse fel. Tardieu el is viszi Foch-t a miniszterelnöki palotába. Foch a miniszterelnöktől kijövet így számolt be a bejáratnál várakozó barátjának a történetekről:

- „– Foglaljon helyet, tábornok úr – fogadta Clemenceau. – Magára szeretném bízni a Katonai Akadémiát.
- Tanítottam ott, Miniszterelnök Úr. De kitették a szűrőmet.
- Rossz döntés volt. Ettől függetlenül fenntartom az ajánlatot.
- Lehet, hogy nem tudja, de klerikálisnak vagyok minősítve.
- Szarok rá.
- És az egyik testvérem jezsuita.
- Szarok rá.
- Akkor mi legyen?
- Ki van nevezve. Még ma értesítem Picquart hadügyminisztert.”